

ת"ד 9668/05/23 - ארקדי קוגן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 9668-05-23 מדינת ישראל נ' קוגן
תיק חיצוני: 184132/2022

מספר בקשה: 4

לפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
ארקדי קוגן	
מדינת ישראל	

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

- ביום 21/05/23 הוגש כנגד מר ארקדי קוגן (להלן: "**המבקש**" או "**הנאשם**"), כתב אישום המייחס לו עבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציה בבטחה, בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, התנהגות הגורמת נזק, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה ועבירה של גרימת תאונת דרכים, בניגוד לסעיף 38 (2) לפקודת התעבורה.
- ביום 20.02.24 התקיים דיון, אליו לא התייצב המבקש ומאחר והנאשם זומן כדין, הורשע המבקש בהיעדרו בעבירה שיוחסה לו, והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,000 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וכן פסילה לתקופה 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
- ביום 25.02.24, 5 ימים לאחר שניתן גזר הדין בהיעדר, הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

טענות הצדדים:

- ב"כ המבקש טוען כי המבקש הגיע למשרדו, עוד קודם למועד הדיון וביקש לדחות את מועד הדיון בכדי להתארגן. בהמשך וביום 18/2/24, בנו של המבקש עדכן את ב"כ המבקש כי יגיע בעצמו לביהמ"ש ויבקש דחייה בעצמו. דבר שלא נעשה.
- ב"כ המבקש טוען כי לאחר שהקליד את יפוי הכח לתיק ביהמ"ש הבינו כי המבקש נשפט בהיעדרו ומיד הוגשה הבקשה לביטול פסה"ד שניתן בהיעדר המבקש. ב"כ המבקש טען לנסיבותיו האישיות של הנאשם בהיותו

נהג מונית מקצועי המשתכר בקושי וכי יש לאפשר לו את יומו בדין לאור טענות הגנה שפירט. עוד טען כי המבקש דובר השפה הרוסית ויש קושי לתקשר עימו.

6. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי, המבקש לא העלה כל סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון, טענה כי לא נגרם לנאשם עיוות דין לאור כך שהענישה שהוטלה ביחס לעברו התעבורתי עומדת במתחם הענישה והפנתה לפסיקה לפיה בתי משפט לא נעתרים במקרים דומים.

דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל, והכל כפי שיבואר להלן.

7. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

8. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

9. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "הלכת איטליא").

10. בענייני, בהתחשב בכך שהבקשה הוגשה בחלוף פחות ממניין 30 הימים ממועד מתן פסק הדין, ואך 5 ימים לאחר מועד מתן גז"ד, משמע הדבר, שהבקשה הוגשה במסגרת סד הזמנים העומד לרשות הנאשם להגשת הבקשה מבלי להידרש להסכמת התובע.

11. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, בעניינינו, המבקש טוען כי לא קפא על שמריו ופעל להעסקת עורך דין מטעמו עוד קודם למועד הדיון. אולם טען כי בשל צורך בזמן התארגנות סוכם כי יגיש בקשה לדחיית הדיון בעצמו, דבר שבנו היה אמור לעשות ולא עשה, דבר הרובץ לפתחו.

12. המבקש לא כופר כי ידע אודות מועד הדיון. יוצא איפוא כי בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק, די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף.

13. עתה, עלינו לבחון האם ביטול פסק הדין דרוש על מנת למנוע עיוות דין, ולטעמי, לשאלה זו, התשובה לכך חיובית. לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בתקופה מורכבת בה אנו מצויים, המבקש טען כי רישיון הנהיגה נחוץ לו לצורך פרנסתו, בשל היותו נהג מונית. האמנתי כי אכן פנה לקבלת ייצוג משפטי בהליך העומד לפתחו אולם בשל טעות בהבנת הדברים, לא הוגשה בקשת הדחייה על ידי בנו. בהתחשב בכך ובהתחשב בעברו התעבורתי התקין של המבקש, נראה כי מדובר במבקש נורמטיבי, אשר ביקש את יומו בביהמ"ש ולא במבקש שהביע זלזול

כלפי ביהמ"ש.

14. יחד עם האמור, גם לא ניתן להתעלם מהשיהוי הקצר וסמיכות הזמנים בה פעל המבקש, דבר שאינו מצריך טעמים מיוחדים. לכן, לאור הענישה שהושתה ונסיבות השפיטה בהיעדר, אני סבורה כי קיים חשש מפני עיוות דין, ככל שהבקשה לביטול פסק הדין תדחה.

15. **לאור כל האמור, מורה על ביטול פסק הדין שניתן בהיעדר, בכפוף לתשלום הוצאות בסך 300 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 ימים וקובעת דיון במעמד הצדדים ליום 16/4/24, שעה 10:30.**
16. **המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותזמנם לדין הנדחה.**

ניתנה היום, ל' אדר א' תשפ"ד, 10 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.